

HÎRTIE ȘI REALITATE...

Raid-anchetă în regiunea București — pe tema activității instructorilor sportivi voluntari

Se spune, și nu fără temei, că instructorul voluntar este figura centrală în activitatea sportivă de masă. Ancorat în realitatea imediată — cunoscând în amănunt viața asociației — instructorul voluntar, al cărui bagaj de cunoștințe este mereu îmbogățit prin participarea la diferite cursuri de pregătire — joacă un rol de prim ordin în dezvoltarea activității sportive de masă.

În coloanele ziarului, am publicat de multe ori portrete ale acestor oameni care au călăuzit pașii de început în sport ai unor tineri și tinere.

Este oare această problemă privită cu seriozitatea necesară în toate asociațiile? Există totdeauna o concordanță între cifrele reprezentând numărul instructorilor sportivi voluntari și realitatea din asociațiile sportive? Își aduc toți instructorii aportul la dezvoltarea activității sportive?

Acestea sînt întrebările la care am vrut să găsim răspunsul organizînd raidul-anchetă de față. Să începem:

Instructorii sportivi voluntari din Urziceni la... „radiografie”

De cîteva minute vorbeam cu tehnicianul consiliului raional Urziceni, Mircea Tabarcea, despre munca instructorilor sportivi voluntari:

— Cîți instructori aveți în raionul dv.?

— 434, dintre care aproape 100 activează în orașul Urziceni. Iată și repartiția numerică pe asociații: Avîntul — 12; Industria locală — 11; Voința — 8; Știința Urziceni (liceul din localitate n.r.) — 25; Tractorul — 4; Cooperatorul — 5; Locomotiva — 2; Școala de meserii — 25; Recolta — 1 și Școala de mecanici agricoli — 1.

— Ne-ar interesa, mai degrabă, cum lucrează acești instructori?

La această întrebare, tov. Tabarcea cade pe gânduri și după un timp de tăcere răspunde vădit jenat:

— Sincer să vă mărturisesc, nu cunosc situația...

„Înarmați” cu o serie de nume de instructori voluntari, care figurează în evidența consiliului raional UCFS, am pornit să-i vedem în activitate. La asociația Industria locală ni s-au spus cuvinte de laudă la adresa instructorilor voluntari, remarcîndu-se munca depusă de gestionarul Nicolae Dulgheru de la complexul din comuna Manastea. La această grupă sportivă au loc săptămînal concursuri de atletism, volei și șah în cadrul cărora zeci de tineri — pregătiți de instructorul Dulgheru — își trec cu succes probele Insignei de polisportiv. În continuare am întîlnit însă multe lucruri neplăcute. Pentru deplina edificare, redăm fragmente din discuțiile purtate la cîteva asociații sportive.

PETRE BARBU, președintele asociației Avîntul (300 de membri UCFS; secții de tir, șah, volei și popice, toate afiliate): „La ora actuală, avem doar trei instructori voluntari și nu 11 cum vi s-a relatat. Restul s-au transferat din unitatea noastră. Cit privește munca celor trei instructori, trebuie să vă spun că de mult nu mai contăm pe ei”.

ELENA SOLOMON, instructoare

O „descoperire” a instructorului sportiv...

Una din atletele fruntase ale regiunii București, eleva Gherghina Lungu (1.44 m la săritura în înălțime), s-a dedicat acestui sport doar de cîteva luni. În toamnă, instructorul sportiv S. Stan din comuna Gurieni, raionul Alexandria, o văzuse la o oră de educație fizică condusă de prof. Mircea Gheorghe, cînd această elevă din clasa a VIII-a sărise 1,35 m.

— Tovarășe profesor, să știți că fetița asta este foarte talentată. N-ar strica să o pregătiți în continuare cu toată atenția.

De atunci, la toate „duminicile culturale-sportive” organizate în comuna Gurieni, instructorul a invitat-o și pe Gherghina Lungu. Era doar... descoperirea sa. Cu fiecare concurs mica școlăriță (care nu are nici 14 ani) și-a îmbunătățit recordul personal, ajungînd în prezent la o performanță de 1.44 m. Ea este campionă a raionului Alexandria și componentă a totului regiunii, împreună cu Erica Stoenescu.

de volei: „Sfera preocupărilor mele personale s-a mărit considerabil, spre deosebire de anii trecuți cînd pregăteam echipa de volei. Apoi, naveta pe care o fac zilnic de la București la Urziceni îmi răpește mult timp. În ultima vreme, nici consiliul asociației nu mi-a mai solicitat sprijinul”.

CONSTANTIN ENACHE, președintele asociației Constructorul (280 de membri UCFS; secții de popice, volei, șah, tenis de masă și tir): „Nu avem nici un instructor sportiv. E normal ca tovarășii de la consiliul raional UCFS să nu cunoască realitatea, deoarece cînd ne vizitează se interesează doar de modul cum stringem cotizația”.

MIHAI GULI, președintele asociației sportive Cooperatorul (200 membri UCFS și o singură secție pe ramură de sport — fotbal): „Tovarășul Gheorghe Stan de care întrebai se află chiar în acest birou. Pe ceilalți patru instructori care v-au fost recomandați de către organul UCFS nu-i cunosc”.

GHEORGHE STAN: „Eu nu știu că sînt instructor voluntar pentru că nu am urmat nici un fel de cursuri. Din 1962, de cînd am abandonat fotbalul, am devenit simplu supporter al echipei noastre. Dacă știu că sînt instructor, făceam și eu ce mă pricepeam”.

Sînt cîteva exemple care au dat naștere la o imagine de ansamblu asupra activității instructorilor sportivi voluntari din Urziceni. Căuzele trebuie căutate în marele birocratism de care dă dovadă, în această privință, consiliul raional UCFS. Este, deci, cazul să se ia măsuri urgente pentru reactivizarea unor instructori și evitarea dezinformării.

În... particular

În orașul Roșiori am avut ocazia să stăm de vorbă cu mai mulți instructori sportivi. Asta, după mari insistențe, deoarece președinții și secretarii respectivelor asociații sportive... uitaseră de existența lor. Desigur, în asemenea situații, lucrul cel mai comic ar fi fost să se recurgă la dosarele cu „evidență”. Spre norocul nostru însă, nu s-a procedat așa. Operativ, au fost chemați cei mai vechi activiști ai asociației și aceștia — după îndelungi eforturi de...

ori pe săptămîină, după terminarea programului, ei făceau antrenamente sustinute într-un atelier spațios. Rezultatele muncii începuseră să fie înconjunate de succes. Tot mai des asociația sportivă „Progresul”, din care făceau parte, îi programa la diferite întreceri, iar succesele obținute de ei erau mindria întregului colectiv. Asta, pînă într-o zi, cînd dintr-un motiv întemeiat, nu s-a mai putut lucra în atelierul secției respective. Și, negăsin-

Categoria cocoș...

memorie au reconstituit lista lungă a instructorilor sportivi. Printre ei și Traian Nica. Ne oprim asupra lui din mai multe motive.

Traian Nica este un tînar cu înfățișare athletică. Are două mari pasiuni: boxul și halterele. După ce a lăsat strungul, își la sacul de sport și merge la antrenament. Se pregătește și pregătește și pe alții. Acasă la el, cu haltere personale și împreună cu alți tineri iubitori ai acestui sport. Cu alte cuvinte munca de instructor sportiv și-o face „în particular”. Urmează fireasca întrebare „de ce?”.

Cu luni în urmă, tînarul de care vorbim aletuise o echipă de halterofili, formată din muncitorii mai multor secții ale întreprinderii „Vedea”. De trei

du-se altă soluție, echipa s-a desființat. Acum, printre instructorii sportivi nevoiți să stea cu brațele încrucișate se numără și Traian Nica.

Spuneam la început că acest inimos tînar lucrează în prezent acasă. Desigur, nu este cea mai bună rezolvare a lucrurilor. O echipă ca asta, a nimănui, are toate șansele să dispară tot atît de repede cum a apărut. Apoi, nu este o practică! Oare nici o asociație sportivă din Roșiori nu are nevoie de o formație bună de haltere? Revenind la asociația Progresul, credem că este necesar să-i asigurăm instructorului sportiv condiții pentru ca acesta să-și poată desfășura munca, pe care o îndrăgește atît de mult!

Angajamentul lui Nicu Buică

Dialog la Alexandria, cu tovarășul Justin Popescu, președintele consiliului raional al UCFS.

— În martie, aveam în evidență un număr de 224 de instructori sportivi.

— Vă referiți, desigur, la instructorii sportivi pregătiți în ultima vreme...

— În ultimii ani, adică din 1963. Numai că nu prea activează toți. La drept vorbind, ar trebui să vă dau o altă cifră, mai aproape de realitate. Puteți nota: 150. În rîndul instructorilor sportivi de nădejde, a acestor ajutoare foarte prețioase în munca consiliilor asociațiilor sportive, se numără, de pildă, S. Stan de la „Recolta” Gurieni, Gheorghe Crăciun de la „Recolta” Mirzănești sau Oprea

Bancu de la „Victoria” Cornetu.

— V-aș ruga să ne amintiți și cîțiva instructori sportivi care vă ajută mai puțin...

— ...sau deloc, cum este cazul unor tovarășii ca Florea Capră și Nicu Buică din Tîgănești, Vasile Olteanu din Siliștea, Valeriu Cerghilan din Alexandria. Dacă mai doriți și alte exemple...

— Am vrea să cunoaștem și noi unul dintre acești instructori.

— Așa se face că ne-am deplasat în comuna Tîgănești, situată în vecinătatea Alexandriei, în lipsa lui Florea Capră, plecat de puțin timp din localitate, am stat de vorbă cu Nicu Buică. Iată... punctul său de vedere:

— Îmi place sportul. Este și motivul pentru care am primit cu bucu-

rie propunerea de a urma cursurile de instructori sportivi. Asta se întîmpla în 1963. După aceea, am activat, cu unele rezultate, reușind, de exemplu, să aduc o oarecare contribuție la formarea echipelor de volei, fotbal și handbal pe lingă asociația sportivă Recolta ca și la organizarea unor concursuri de tir, atletism și moto. Pe atunci, lucram ca achizitor la C.A.P. Ulterior, schimbîndu-mi munca, nu m-am mai ocupat în aceeași măsură de sport. E drept, l-am ajutat un timp pe Florea Capră, pe cînd era președintele asociației sportive, dar nu în măsura cuvenită. Din această cauză poate că activitatea la „Recolta” Tîgănești a mai slăbit în ultima vreme. Recunosc, ar

fi trebuit să-mi continui această activitate de instructor sportiv, indiferent de locul meu de muncă, cu aceeași însușire și cu care o începusem... Acum, lucrul acesta va fi puțin mai greu. Sint gestionarul cooperativei de consum și nu dispun de prea mult timp liber. Cîteva ore lumea și joia. Intenționez însă să fac altceva: anume, să-i ajut pe cîțiva dintre instructorii sportivi mai tineri, ca Anghel Nica, Anghel Ignat, Florea Gherghiceanu și Florea Cioacă să „crească”. În acest fel activitatea asociației sportive din comuna noastră nu va mai rămîne descoperită...

Rămîne de văzut în ce măsură va reuși Nicu Buică să-și respecte acest angajament.

EXEMPLUL LUI ȘTEFAN CIOMÎRTAN

La Brezoaiele, comună în raionul Răcari, nu există om care să nu-l cunoască pe Ștefan Ciomîrtan. Primul întîlnit pe ulița comunei se oferă cu amabilitate să-ți fie ghid:

— Dacă vrei, merg cu dv. pînă la școală...

— ???

— Tovarășul Ciomîrtan este învățător la școala de 8 ani... și instructorul nostru sportiv.

Și cel care ne însoțește, mecanicul Marin Mihalache, face un efort de memorie:

— Sint cam 20 de ani de atunci. Mulți dintre cei care activăm azi în asociația sportivă „Recolta”-Brezoaiele i-am fost elevi încă de pe băncile școlii, tovarășul Ciomîrtan ne-a arătat foloasele sportului, ne-a învățat regulile voleiului și fotbalului, cum să luăm startul într-o probă de alergare, cum să aruncăm, să sărim.

Pînă la școală este o bucată bună de drum. Avem timp să reconstituim întreaga „biografie” sportivă a învățătorului Ștefan Ciomîrtan, povestită de Marin Mihalache și completată de alți tineri și vîrstnici, cu

care ne-am întîlnit în drumul nostru...

„Ștefan Ciomîrtan este, într-adevăr, un mare pasionat după sport. L-a practicat, fără îndoială, cînd a fost mai tînar. După aceea, neobosit, a pus umărul la formarea primelor echipe în comună. El i-a învățat pe fotbaliști, pe voleibaliști, pe atleți, pe handbaliști. Ștefan Ciomîrtan este totodată cel care a organizat primele meciuri dintre aceste proaspete formații din Brezoaiele și cele din comunele alăturate. De numele lui sînt legate totodată și primele concursuri atletice și de gimnastică.

Cînd a socotit că sportul a prins rădăcini destul de adînci, instructorul voluntar Ștefan Ciomîrtan s-a gîndit să facă ceva mai mult: să organizeze o duminică cultural-sportivă. Prima de acest fel a avut loc în 1963. Și cum era și de așteptat, ea s-a bucurat de un succes deplin. De atunci, duminicile culturale-sportive au intrat în tradiția comunei Brezoaiele.

Azi, „Recolta” Brezoaiele este o asociație puternică, cu peste 100 de membri UCFS, cu 9 secții pe ramură de sport. Fotbaliști și voleibaliști activează în campionatele regionale, iar pe lingă asociație funcțiază centre de atletism, trîntă, șah și tenis de masă. Cei de la „Recolta” își desfășoară cu regularitate campionatul pe asociație, participă la spartachiade, la întrecerile pentru Insigna de polisportiv. Pentru a acoperi o asemenea activitate multilaterală, la inițiativa lui Ștefan Ciomîrtan și cu sprijinul conducerii C.A.P. au fost amenajate terenuri simple de sport. Aci au fost invitate diferite echipe din regiune, studenți de la Institutul de Cultură Fizică și chiar oaspeți de peste hotare. Concludent!

L-am cunoscut și noi pe învățătorul Ciomîrtan, un om la a... două tinerețe. Ora era tîrzie și chipul omului din fața noastră era puțin obosit. Cînd i-am spus despre ce vrem să discutăm, fața i s-a luminat ca prin farmec. Cu modestie, ne-a confirmat toate cele aflate și, la despărțire, ne-a făcut o invitație pornită din inimă:

— Vă rog să nu luați de bună toate acestea. Mai bine veniți într-o duminică aici, la Brezoaiele, să vedeți cu ochii dv. cum se desfășoară la noi activitatea sportivă.

Invitației nu i-am dat încă curs, dar ea rămîne, fără discuție, în atenția noastră!

Și, iată-ne la concluzii.

Din păcate, inopinatele noastre sondaje ne conduc spre niște concluzii cu accent negativ. Într-o mare proporție „scriptele” nu oglindesc situația de fapt, iar unele dintre „contradicții” sînt aproape de necrezut. De pildă, în situația statistică existentă la Consiliul regional al UCFS București, în dreptul raionului Urziceni sînt „înserați” 62 de instructori, iar tehnicianul consiliului raional UCFS „declară” 434. Pe teren, însă, la asociația Avîntul din orașul Urziceni, de exemplu, la „radiografie” rămîn — din 11, notați la consiliul raional — doar 3. Iar președintele asociației Petru Barbu — precizează — „trebuie să vă spun că de mult nu mai contăm pe ei”.

Exemple de acest fel ne oferă și alte asociații din raioanele în care am făcut raidul-anchetă de față. Sîntem convinși că oricare dintre activiștii UCFS de la aceste raioane, ca și din altele, ar putea să ne expună, pe larg și documentat, cît de important este rolul instructorului sportiv voluntar și mai ales cît este de necesar ca aceștia să existe în realitate și nu pe hîrtie. Și, atunci? Atunci, să punem teoria în practică, tovarășii activiști, muncind mai mult pentru reactivizarea instructorilor voluntari, pentru încadrarea lor în sarcinile actuale ale mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră. Și unde este nevoie, să pregătim alții. Dar nu... pe hîrtie!

Raid-anchetă realizat de VALENTIN PĂUNESCU, VASILE TOFAN, TIBERIU STAMA și TRAIAN IOANÎTESCU